

תגובה מקדמית לעתירה
ובקשה לדחיית העתירה על הסף בגין היעדר עילה

מרדכי ברנע

בעצמו

טלפון: 050-9009700; מייל: k9@013.net

העותר

נ ג ד

רשות המיסים - מינהל המכס

באמצעות פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ת"ד 49029, ירושלים

טלפון: 073-3928098; פקס: 02-6467011

המשיבה

תגובה מקדמית לעתירה
ובקשה לדחיית העתירה על הסף בגין היעדר עילה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מוגשת בזה תגובה מקדמית לעתירה וכן בקשה לדחייתה על הסף בגין היעדר עילה.

1. עניינה של העתירה, בהחלטת המשיבה מיום 30.11.20 על ביטול שני סעיפים בשני נהלים שונים:

א. סעיף 1.17 ל"הוראת נוהל זמנית, פרק 5: הסכמי סחר, חלק 1: הסכם הסחר האירופאי ים תיכוני", המתייחסת להסכם הסחר בין ישראל לבין האיחוד האירופאי (הסכם אירופי - ים תיכוני לכינון התאגדות בין מדינת ישראל מצד אחד, לבין הקהילות האירופיות והמדינות החברות בהן, כ"א 1304, כרך 44, עמ' 216 ואילך (להלן: **הסכם הסחר עם האיחוד האירופי**)).

ב. סעיף 13.2 ל"הוראת נוהל זמנית, פרק 5: הסכמי סחר, חלק 2: הסכם אס"ח ישראל-מרקוסור", המתייחסת להסכם הסחר החופשי בין מדינת ישראל לבין מדינות מרקוסור - ארגנטינה, ברזיל, פרגוואי ואורוגוואי, כ"א 1588, כרך 60, נחתם ביום 18.12.07, נכנס לתוקף ביום 23.12.09, עמ' 50 ואילך (להלן: **הסכם הסחר עם מרקוסור**)).

2. לשם הפשטות, נשתמש להלן בכינויים: **ההחלטה**, **הסעיפים שבוטלו**, **הנוהל**, לפי העניין.

3. כפי שיוסבר להלן, המשיבה סבורה כי דין העתירה להידחות.

התשתית הנורמטיבית הרלוונטית

4. בהתאם לסעיף 3 לפקודת תעריף המכס והפטורים, מס' 24 לשנת 1937 (להלן: **הפקודה**), "מכס יוטל על טובין שיובאו, בשיעורים שנקבעו בתוספת". סעיף 5 לפקודה, הקובע כי רשאי שר האוצר בצו להוסיף על התוספת לפקודה או לתקנה, וכן סעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי התעריף), התש"ט-1949, קובעים כי שר האוצר רשאי בצו לשנות את התוספת לפקודה ובכך לפטור טובין מסוימים ממכס.

5. התנאים למתן פטור ממכס נקבעו בצו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין, התשע"ז-2017 (להלן: **הצו**) וכן בהוראות הסכם הסחר הרלוונטי שאליהן מפנה הצו.

6. הפטור ממכס בשל הסכם סחר, לרבות יבוא כלי רכב, מושא העתירה, מוסדר בסעיפים 17 ו-23 לצו. ביחס לסעיפים אלו, קובע סעיף 14 לצו כדלהלן:

14. (א) על טובין ששיווגם באחד הפרקים 1 עד 97, שחל עליהם הסכם סחר, יחולו ההוראות המפורטות בסעיפים 16 עד 23, בכפוף לזכאות להעדפה בשיעורי מכס לגבי הטובין, לפי הוראות הסכם הסחר הנוגע. (ב) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א) לא יחולו שיעורי המכס בהתאם לסעיפים 16 עד 23 על טובין, אלא אם כן הוגש לרשות המכס אחד מאלה, לפי העניין:

- (1) מסמך העדפה מארצות האיחוד האירופי, הממלכה המאוחדת, ארצות מצטרפות, ארצות אפט"א, הרפובליקה של טורקיה (להלן – טורקיה), אוקראינה והממלכה ההאשמית של ירדן (להלן – ירדן) לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו מוצרים אלה; מסמך כאמור לא יתקבל לאחר תום ארבעה חודשים ממועד הנפקתו כאמור בהסכמי הסחר; בפסקה זו, "מסמך העדפה" – תעודת תנועה EUR₁ למעט מירדן או תעודת תנועה "EUR-MED" למעט מאוקראינה, תעודת מקור שאושרה בידי לשכת המסחר והתעשייה של ירדן או חשבונית הצהרה כאמור בהסכמים;
- (2) תעודת מקור, כמשמעותה בהסכם הסחר עם קנדה או מקסיקו לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו מוצרים אלה; או אם הוצהר ברשימון כי הטובין זכאים לשיעורי המכס כמפורט בסעיפים 19 ו-22, בשעת התרת הרשימון, והוגשה למכס תעודת מקור לא יאוחר משלושה חודשים משעת התרת הרשימון לגבי טובין שמקורם בקנדה ולא יאוחר מששה חודשים משעת התרת הרשימון לגבי טובין שמקורם במקסיקו;
- (3) תעודת מקור או חשבונית הצהרה, כמשמעותם בהסכם הסחר עם ארצות מרקוסור לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו טובין אלה. תעודת מקור או חשבונית הצהרה כאמור לא תתקבל לאחר תום שישה חודשים ממועד הנפקתה כאמור בהסכם הסחר;

- (4) חשבונית הצהרה כמשמעותה בהסכם הסחר עם ארה"ב, לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו מוצרים אלה;
- (5) תעודת מקור או חשבונית הצהרה, כמשמעותן בהסכם הסחר עם הרפובליקה של פנמה (להלן – פנמה) והסכם הסחר עם הרפובליקה של קולומביה (להלן – קולומביה), לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו טובין אלה; תעודת מקור או חשבונית הצהרה כאמור לא תתקבל לאחר תום שנים עשר חודשים ממועד הנפקתה כאמור בהסכמי הסחר האמורים.

7. הנה כי כן; בהתאם לצו, **תנאי הכרחי** למתן פטור ממכס הוא המצאת הוכחת מקור - תעודת תנועה או חשבונית הצהרה (בהתאם להסכם הסחר עם האיחוד האירופי), כמפורט בסעיף 14(ב) לצו, בשער IV להסכם הסחר עם האיחוד האירופאי ובסעיפים 15-28 להסכם הסחר עם מרקוסור (לשם הפשטות נכנה להלן את המסמכים הללו בכינוי: **מסמכי העדפה**). את מסמכי ההעדפה יש להמציא במועד הקבוע בסעיף 14 הנ"ל, וביחס להסכמי הסחר עם האיחוד האירופי ועם מרקוסור - המועד הקובע הוא לא יאוחר משעת התרת רשימון היבוא שבו נרשמו מוצרים אלה. **אם הומצא מסמך העדפה במועד האמור - יינתן לטובין פטור ממכס; ואם לא הומצא מסמך העדפה - לא יינתן לטובין פטור ממכס.**

8. במאמר מוסגר יצוין כי הרציונל העומד בבסיס סעיף זה נטוע בהסכמי הסחר שנחתמו בין מדינת ישראל לבין מדינות זרות. הסכמים אלה קובעים באילו מקרים יינתן פטור ממכס לייבוא מאותן מדינות, וזאת על בסיס הדדיות ובהתאם לתנאים שהוסכמו בין מדינת ישראל לבינן. מסמכי ההעדפה לסוגיהם השונים הם מסמכים שבהם מצהיר היצואן כי הוא בחן את הטובין ובדק שהם עומדים בתנאים הקבועים בהסכמי הסחר לקבלת פטור ממכס. תנאים אלו כוללים בין השאר הוראות בעניין חומרי הגלם שהשתמשו בהם לייצור הטובין, המדינות שבהן יוצרו הטובין, התהליך שבו הן יוצרו ועוד. בדיקה זו צריכה להיעשות לגבי כל טובין באופן פרטני, שכן ייתכן שדגם אחד של טובין ייוצר במדינות שונות, בתהליכים שונים ומחומרי גלם שונים בעלי עלויות שונות, או שהמוצר נמכר במחיר שונה, ועל כן לא ניתן להשליך מטובין מסוג אחד למשנהו.

9. **בהתאם להסכמי הסחר השונים, המצאת מסמך העדפה היא תנאי הכרחי למתן פטור ממכס.** כך נקבע במפורש בשער V (שכותרתו "הוכחת מקור") לפרוטוקול 4 להסכם הסחר עם האיחוד האירופאי, וכך נקבע גם בסעיף 15 לפרק IV (שכותרתו "כללי מקור") להסכם הסחר עם מרקוסור. בהסכמי הסחר נקבע כי מדינת הייבוא תקבע בדין הפנימי שלה ובהתאם לנהלים הפנימיים שלה את המועד להמצאת מסמך ההעדפה, וזה אכן נקבע בצו תעריף המכס.

10. מסמך ההעדפה מעיד אפוא שהמוצר המיובא עומד בתנאים הקבועים בהסכם הסחר ושאומצו בצו, והמצאתו היא תנאי למתן פטור ממכס בהתאם להסכמי הסחר. על כן קובע סעיף 14 לצו כי המצאת מסמך העדפה היא תנאי הכרחי לקבלת פטור ממכס.

11. עוד יצוין, כי אי-המצאת מסמך העדפה מונעת כל אפשרות לבצע אימות מקור ע"פ ההסכם, שכן רק באמצעות מסמך העדפה ניתן לבצע הליך אימות מקור עם מדינת הייצוא בהתאם להסכם הרלוונטי (ראו: סעיף 33 לפרק כללי מקור בהסכם הסחר עם האיחוד האירופי וסעיף 30 לפרק כללי מקור בהסכם הסחר עם מרקוסור). הליך האימות הוא הליך מפורט בו מבקשת מדינת היבוא ממדינת הייצוא לאמת את מסמך ההעדפה, ואשר בתומו המדינה המייצאת נדרשת לקבוע האם הטובין זכאים להעדפה ע"פ ההסכם, וקביעה זו מחייבת את מדינת הייצוא בהתאם לפסיקה (ראו בעניין זה ע"א 4814/09 טמפו נ' מדינת ישראל, פס"ד מיום 22.12.10; להלן: **עניין טמפו**).

12. לעניין חשיבותו של מסמך ההעדפה, מעמדו הקונסטיטוטיובי המקים את זכותו של היבואן לקבלת העדפת מכס והיעדר האפשרות להחליפו בבדיקה הנעשית על ידי רשויות המכס בישראל, ראו למשל פסק דינו של כב' השופט יצחק עמית בת"א (חי') 960/02 קליאופטרה נ' מדינת ישראל, מיום 2.8.07:

"10. התובעת עצמה טענה, שלרשויות המכס של מדינת היבוא (ובעניינו - ישראל) סמכות מוגבלת ומצומצמת לעניין קביעת מקור הטובין. מדינת היבוא מעניקה פטור ממכס בהתבסס על תעודות התנועה. פועל יוצא מכך, שכאשר תעודות התנועה נפסלות על ידי רשויות המכס במדינה המייצאת, אין לערער ואין להרהר אחר הפסילה, ובמקרה כזה, רשאית הנתבעת לבטל את הפטור ממכס ולהוציא הודעת גירעון.

לשון אחר, תעודות התנועה הם מעין מסמך "קונסטיטוטיובי" המקים את זכותה של התובעת לקבלת פטור ממכס. משנפסלו התעודות, הדרך העומדת בפני התובעת היא לשכנע את רשויות המכס באיטליה להחזיר את חותם "הכשרות" לתעודת אלו. כל עוד הדבר לא נעשה, הראיות שהביאה התובעת להוכחת מקור הסחורה אינן מעלות ואינן מורידות.

11. הטעם לדבר הוא, שעל פי הוראות הסכם הסחר, רשויות המכס במדינה המייצאת הם המוסמכים לבחון ולהחליט אם הסחורה עומדת בכללי המקור. כללי המקור הם סבוכים ומורכבים ומפנים לתהליך הייצור ולייבוא חומרי הגלם של הסחורה. השאלה אם הסחורה עומדת באותם כללים אמורה, ככלל, להיבחן ולהיחקר בשטחה של המדינה המייצאת, שלה הכלים והמנגנון לאפשר חקירה מסוג זה, והיא שיכולה לדרוש מהיצרן או הספק הפועל משטחה, את הראיות הנדרשות להוכחת מקור הסחורה. הנחת המוצא היא, שלמדינה המייצאת יש דווקא אינטרס לעודד את היצרנים/יצואנים שבתחומה, ולא את גביית מיסי היבוא במדינה המייבאת. לכן, יש להניח שפסילה של תעודות תנועה בדיעבד, תיעשה על ידי רשויות המכס במדינה המייצאת בזהירות ולאחר שיקול דעת ובדיקה נאותה..." (ההדגשות בציטוט זה ובציטוטים להלן נוספו ע"י הח"מ)

13. קביעה דומה נקבעה על ידי בית המשפט המחוזי בע"א (י-ם) 56448-06-14 קומסקו נ' רשות המסים, פס"ד מיום 12.5.15, לפיה "תעודות המקור מהווה תנאי הכרחי לקבלת העדפת מכס. תעודות המקור מכילה פרטים מהותיים. לפיכך, תעודות המקור הינה מסמך מהותי". בקשת רשות ערעור על פסק דין זה - נדחתה על ידי בית המשפט הנכבד (רע"א 4193/15 קומסקו נ' רשות המסים, החלטה מיום 27.3.15). וראו גם: ת"א 28356-03-15 מ. ברוכים ובניו נ' מדינת

ישראל אגף המכס ומע"מ, פס"ד מיום 18.8.19; ע"א (מח' מרכז) 10417-10-19 מ. ברוכים ובניו נ' מדינת ישראל אגף המכס ומע"מ, פס"ד מיום 18.8.20; עניין טמפו.

14. בהתאם להוראות הצו נקבע הנוהל הקובע את התנאים למתן פטור ממכס לטובין מיובאים. פרק 5 לנוהל עוסק בפטורים ממכס שנקבעו בהסכמי סחר, וחלקים 2-3 עוסקים בהסכמי הסחר עם האיחוד האירופי ועם מדינות מרקוסור (בהתאמה).

15. ערב ההחלטה מושא העתירה, קבע סעיף 1.17 לחלק 1 לנוהל כדלהלן:

1.17 קבלת העדפת מכס ביבוא רכב

- (1) דין יבוא רכב חדש כדין יבוא טובין אחרים, ויחולו בגינו כל סעיפי הוראת נוהל זו.
- (2) יבוא רכב משומש שמקורו במדינת העדפה, ואשר מיובא במישרין, אין צורך להציג בגינו מסמך העדפה. ההעדפה תינתן בהסתמך על המידע המצוי אודות מדינת הייצור של מספר השלדה. במידה ולא ימצא מידע כאמור, ולא הוגש בגין הרכב מסמך העדפה, לא תינתן העדפת מכס לרכב.

16. במקביל, סעיף 13 לחלק 2 לנוהל קבע באותה עת כדלהלן:

13. קבלת העדפת מכס ביבוא רכב

- (1) דין יבוא רכב חדש כדין יבוא טובין אחרים, ויחולו עליו כל סעיפי הוראת נוהל זו.
- (2) ביבוא רכב משומש שמקורו במדינת העדפה, ואשר מיובא במישרין, אין צורך להציג מסמך העדפה, אם קיים מידע אודות מדינת הייצור בהתאם למספר השלדה. אם לא קיים מידע כאמור ולא הוגש בגין הרכב מסמך העדפה, לא תינתן העדפת מכס לרכב.

17. הוראות אלה, שנקבעו בשנת 2006, החריגו אפוא יבוא כלי רכב משומשים מהחובה להציג מסמך העדפה. באותה עת, כלי רכב משומשים יובאו לישראל בהיקף נמוך מאוד, בעיקר על-ידי עולים חדשים, תושבים חוזרים ואנשים בודדים שייבאו לישראל כלי רכב בייבוא אישי שלא לצרכים מסחריים בלבד.

18. ביום 28.6.16 נחקק חוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב, התשע"ו-2016. חוק זה קבע בין השאר סוג נוסף של יבואן מסחרי - "יבואן זעיר" - אשר רשאי לייבא כלי רכב משומשים לישראל. בשנים האחרונות התופעה של יבוא כלי רכב משומשים על-ידי יבואנים זעירים הלכה וגדלה, ורשות המסים נדרשה אפוא לבחינה מחודשת של הנוהל בנושא זה.

19. בחינה זו העלתה כי הוראות הנוהל האמורות חורגות מהוראות הצו ומהסכמי הסחר. כפי שכבר צוין לעיל, סעיף 14 לצו קובע במפורש כי תנאי הכרחי למתן פטור ממכס הוא המצאת מסמך העדפה, וזאת בהתאם להסכמי הסחר שנחתמו בין ישראל לבין מדינות זרות. הבחינה האמורה העלתה אפוא כי יש לתקן את הנוהל כדי להתאימו להוראות הסכמי הסחר והצו.

20. עוד נמצא, כי ההסדר הקבוע בנוהל מעורר אף קשיים יישומיים. כפי שהתברר, פעמים רבות לא ניתן לזהות את מדינת המקור של כלי הרכב לפי מספר השלדה שלהם, בשל שינויים שחלו במקורות אספקת חומרי גלם ותהליכי ייצור ואף כאמור בהיעדר מסמך העדפה, לא ניתן לבצע אימות מקור הקבוע בהסכמים. בהתאם לכך, נמצא כי קבלת העדפת מכס ללא מסמך העדפה וללא אפשרות ביצוע אימות מקור למסמך זה מפרה את הסכמי הסחר והוראות הצו.
21. מסיבות אלה התקבלה ביום 30.11.20 החלטה מושא העתירה (שצורפה לה כנספח עת/1), על ביטול הסעיפים המעניקים פטור ממכס ליבואני כלי רכב משומשים שלא הציגו מסמך העדפה. **בעקבות החלטה זו, הנוהל תואם כיום את הוראות הצו ואת הסכמי הסחר.**
22. נוכח התקופה הארוכה שבה ניתן בעבר פטור ממכס ליבואני רכב משומש, אף נקבעה בהחלטה הוראת מעבר החלה על רכבים שמתקיימים בעניינם שלושה תנאים מצטברים: (1) הם יוצאו לישראל לפני פרסום ההחלטה; (2) לא הונפק בגינם מסמך העדפה במועד הייצוא; (3) הצהרת הייבוא בגין הרכב טרם הותרה.
23. יצוין כי ביום 30.12.20 הוחלט לדחות את תחילת תוקף ההחלטה, בכל הנוגע לייבוא אישי, ליום 1.4.21 (נספח עת/9 לעתירה).

עמדת המשיבה

24. ראשית יצוין כי לכאורה קיים סעד חלופי בעניין מושא העתירה וניתן לבררו באופן שבו מתבררות תובענות בנושא חיוב במכס בדרך שבשגרה. אדם המבקש לייבא רכב לארץ, ומחויב בתשלום מס מחמת אי-המצאת מסמך העדפה, יכול להגיש הליך אזרחי בעניין זה. ואכן, לעת הזו תלויים ועומדים בפני בית משפט השלום בתל-אביב הליכים אזרחיים שמתעוררת בהם סוגיה דומה לסוגיה מושא העתירה - ראו: ת"א (שלי' ת"א) 21649-09-20 מאי מוטורוס נ' מדינת ישראל; ת"א (שלי' ת"א) 57174-10-20 מור נ' מדינת ישראל.
25. מעבר לכך, המשיבה סבורה כי דין העתירה להידחות אף לגופה.
26. כפי שפורט לעיל, הנוהל בנוסחו הקודם העניק פטור ממכס ליבואני רכב משומש מבלי שהתקיימו בהתאם התנאים הקבועים בהסכמי הסחר ובצו. נוהל זה נקבע בתקופה שבה לא ניתן היה לייבא רכבים משומשים בייבוא מסחרי והיקף הייבוא האישי של רכבים היה מצומצם. משום כך התקבלה ההחלטה מושא העתירה, שרק השוותה את התנאים הקבועים בנוהל לתנאים שנקבעו בצו בהתאם להסכמי הסחר שמדינת ישראל חתומה עליהם.
27. בנוסף, אף זאת כפי שהוסבר לעיל, ההסדר שנקבע בנוהל בנוסחו הקודם סבל מקשיים יישומיים. כפי שהתברר, פעמים רבות לא ניתן לזהות את מדינת המקור של כלי הרכב לפי מספר השלדה שלהם, בשל שינויים שחלו במקורות אספקת חומרי גלם ותהליכי ייצור. מספר השלדה לבדו אינו מאפשר אפוא לברר האם הרכב עומד בתנאים הקבועים בהסכמי הסחר

ובצו, ומשום כך אין די בו כדי להעניק פטור ממכס. בהמשך לכך, כאמור, היעדר מסמך העדפה מונע מהמשיבה לבצע הליך אימות מקור הטובין, ויש בכך הפרה של הוראות הסכמי הסחר והצו.

28. המשיבה סבורה אפוא כי דין העתירה להידחות. העתירה מופנית כביכול כנגד ההחלטה מיום 30.11.20, אולם למעשה - החלטה זו רק תיקנה טעות שנפלה בנוהל והשוותה את ההסדר הקבוע בו להסדר הסטטוטורי הקבוע בצו. **משום כך סבורה המשיבה גם כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת היעדר עילה.** העתירה רצופה טענות שונות בנוגע לדין הרצוי בעיני העותר, אולם אין בה כל התייחסות לכך שהדין הקיים אינו תואם את הנוהל לפני תיקונו, וההחלטה מושא העתירה רק קבעה בנוהל את שנקבע ממילא בצו בהתאם להסכמי הסחר. ככל שהעותר סבור שיש לתקן את הסכמי הסחר, או לתקן את הצו כך שיחיל פטור ממכס במקרים מסוימים בחריגה מהסכמים אלו, יש בידו לפעול בדרכים הנתונות לכל אזרח במדינה דמוקרטית לתיקונו.

29. לסיום יצוין כי העתירה מנוסחת בלשון משתלחת ופוגענית כלפי עובדי ציבור שונים, חלקם עובדי המשיבה וחלקם כלל אינם עובדי המשיבה. כך למשל טוען העותר כי הוא היה עד ל"התנהלות מחפירה" של מנהל אגף הרכב במשרד התחבורה, שעשה "תרגיל עוקץ ורמייה" והתנהלותו היא "בגידה באינטרס הציבורי". המשיבה מסתייגת חריפות מלשון זו וסבורה כי ראוי שאדם שהגיש - על פי עדותו - "44 עתירות לבג"ץ ולבית המשפט המנהלי" ינקוט בלשון המכבדת אותו, את המשיבים ואת הערכאה שאליה הוא פונה.

30. מכל הסיבות דלעיל, המשיבה סבורה כי דין העתירה להידחות, תוך חיוב העותר בהוצאות.

31. תגובה מקדמית זו נתמכת בתצהירה של הגב' שרה ביטון, מנהלת תחום בכירה ייצוא וכללי מקור במינהל המכס, רשות המסים.

יצחק ברט, עו"ד

ממונה (בפועל) במחלקת הבג"צים

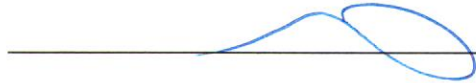
בפרקליטות המדינה

היום, יום ראשון כ' אייר תשפ"א (2/5/21)

תצהיר

אני הח"מ, שמר בי"ן, ת"ז 069591766, לאחר שהוזהרתי שעלי להצהיר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזאת כדלקמן:

1. אני מכהנת כמנהלת מוסד בריאות ורווחה (מק"ר)
2. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לתגובה מטעם המשיבים בפ"ג 2047/21
3. קראתי את ההודעה האמורה. העובדות המצויות בתגובה האמורה ידועות לי מתוקף תפקידי והינן אמת למיטב ידיעתי.
4. אני מצהירה כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אישור

אני הח"מ, לדו אל"ן, עו"ד, מאשרת בזאת כי ביום 2.5.21 הופיעה בפני גב שמר בי"ן, המוכרת לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליה להצהיר את האמת וכי אם לא תעשה כן תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, חתמה בפני על תצהירה זה.

62830 ד.ר.

לדו אל"ן
עו"ד,